

РЕШЕНИЕ

№ 336

гр. София, 18.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 101-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛКА Н. ЙОРДАНОВА

при участието на секретаря БИСТРА П. ТОДОРОВА
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛКА Н. ЙОРДАНОВА
Административно наказателно дело № 20221110209063 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Я. В. Н. с ЕГН – *****, с адрес /адрес/ чрез адв. М. П. от САК със съдебен адрес /адрес/ срещу Наказателно постановление № НП- 51/07.06.2022 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор” /ИАМН/ - гр.София, с което на основание чл.229, ал.1 от Закона за здравето /ЗЗдр./ на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл.86, ал.1, т.3 във вр. с чл. 81, ал.2 във вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗдр.

Жалбоподателят моли атакуваното наказателно постановление да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Същият излага доводите си за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са ограничили правото му на защита, поради което се явяват основание за отмяна на крайния административен акт. В тази връзка се акцентира, че в акта за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено процесното постановление, липсва описание на обективните

признаци от състава на административното нарушение. В акта подробно са изложени обстоятелства, свързани с лечението на пациентката А.К.П., но същите не са отнесени към конкретни разпоредби, които да са нарушени от страна на жалбоподателя, а единствено се цитира бланкетна норма на ЗЗдвр. Горното е пренесено и в издаденото наказателно постановление, което не отговаря на изискванията на чл.57, ал.1 от ЗАНН, доколкото в него не са посочени обстоятелствата, при които е извършено процесното нарушение, доказателствата, които го потвърждават, както и законовите разпоредби, които в случая са нарушени. Санкционната норма също не внася нужната яснота за какво нарушение е ангажирана отговорността на жалбоподателя, тъй като и тя е бланкетна и нейното съдържание следва да бъде запълнено с конкретни разпоредби от законов или подзаконов нормативен акт. В посочената за нарушена норма на чл.86, ал.1, т.3 от ЗЗдр. се съдържат общи принципи, а не задължения, които да са насочени към конкретни правни субекти. На следващо място жалбоподателят изразява несъгласие с фактическите констатации в акта и наказателното постановление, че е извършил нарушението виновно, чрез бездействие, като не е назначил лабораторни и образни изследвания на пациентката. В тази връзка се сочи, че самата пациентка е отказвала да съдейства на лекуващите я, не е искала да се храни, да ѝ бъде поставена кислородна маска, както и да ѝ бъде взета кръв за изследване. Хосписът, в който същата е била настанена, не разполага с образна диагностика и извършването на такава е възможно единствено и само ако пациентът е съгласен, но не и против волята му. В заключени е жалбоподателят посочва, че е положил дължимата грижа като е предприел нужните мерки, но пациентката не е съдействала за лечението. А що се касае до липсата на отразявания в съответната медицинска документация за лечението то това може да съставлява друго нарушение, но не и вмененото с процесното НП.

Въззиваемата страна – ИАМН редовно призована, изпраща процесуален представител в съдебно заседание, който изразява становището си за неоснователност на жалбата и моли наказателното постановление да бъде потвърдено.

Софийски районен съд, след като разгледа жалбата, обсъди доводите в нея и се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

-

С акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № А-32/01.03.2022 г. на държавен инспектор в дирекция КМДОК в ИАМН е установено, че на основание Заповед № РД-13-1056 от 23.11.2021 г. на Изпълнителния директор на ИАМН в периода от 29.11.2021 г. до 03.12.2021 г. вкл., била извършена проверка на „Х.Ф.“ ЕООД , със седалище и адрес на управление /адрес/ по повод постъпила жалба чрез адв. Д.М. САК от С. К.Б.-син на А.К.Ц., починала в хосписа. В ИАМН постъпила жалба с идентично съдържание от същия подател от Министерство на здравеопазването, както и Постановление на СРП за възлагане на проверка по реда на чл.145, ал.1, т.3 от ЗСВ.

В хода на извършената проверка било установено, че „Х.Ф.“ ЕООД с ЕИК – /XXXXXX/ е лечебно заведение, вписано в регистрите при ИАМН с Удостоверение № 5051/29.12.2015 г. на адрес : /адрес/.

Установено било, че пациентката А.К.Ц. на 74 г., постъпила в „Х.Ф.“, транспортирана с линейка около 13.00 часа на 13.10.2021г. в увредено общо състояние, след прекаран мозъчен инфаркт през м. 08.2021 г., с медикаментозно контролирана АХ, ИБС, ХЗСН, ХБН, Хроничен гастрит, Хроничен холецистит, Гонартроза в дясно. От м. август до постъпването ѝ в „Х.Ф.“ ЕООД, пациентката е била хоспитализирана в ПЧМБАЛ - гр. Враца.

Пациентката била приета в „Х.Ф.“ на инвалидна количка, трудно подвижна, с две декубитални рани в областта на седалището, две рани на двата крака в областта под коляното и синина на стъпалото на десния крак, с поставен в болницата във Враца уретрален катетър. Създадена била история на заболяването /ИЗ/ № 125, като за лекуващи лекари били определени д-р Я. Н. и д-р Б.Я..

Д-р Я. В. Н. бил назначен на длъжност „лекар“ при условията на 2 /два/ часа непълно работно време с трудов договор № 000226/01.06.2020 г. Същият притежава диплома рег.№ 35467/24.09.1984 г., издадена от ВМИ-София за придобита професионална квалификация и правоспособност „Лекар“, както и

диплома рег.№ 41470/20.06.1993 г., издадена от ВМИ-София за придобита специалност по „Анестезиология и реанимация“.

При първоначалния преглед пациентката А.К.Ц. била адекватна, контактна, афебрилна, е АН 130/70, пулс 78, без данни за дихателна недостатъчност, О₂ САТ - 95% на атмосферен въздух, бял дроб - везикуларно дишане, двустранно отслабено и с влажни хрипове в двете основи. Продължена била започнатата в Първа частна МБАЛ ЕООД - Враца терапия, насочена основно към лечение на сърдечната недостатъчност, оточния синдром, мозъчно-съдовата болест, както и оплакванията от гастроинтестиналния тракт, което е довело до известно стабилизиране на състоянието на пациентката в периода 13.10.2021 г., до 24.10.2021 г., което било видно от рапортната тетрадка на медицинските сестри.

В следобедните часове на 14.10.2021 г., били установени шест пациента от хосписа с положителен за COVID - 19 бърз антигенен тест, които били изолирани в стаи 12,13,14,15. А.Ц. също била изолирана в ст. 16, въпреки че нейният тест бил с отрицателен резултат, но била контактна на част от пациентите, дали положителен резултат. В следващите дни състоянието на пациентката било без документирани особени промени.

На 24.10.2021 г. бил отразен отказ на болната да се храни, отчетена е О₂ САТ- 72% на атмосферен въздух. Назначени й били кислородотерапия, осигуряване на венозен достъп, антибиотик, кортикостероид, вливания на водно-солеви и глюкозни разтвори, вит.С. В следващите няколко дни състоянието на пациентката било нестабилно, с вариращи стойности на О₂ САТ, поява на диаричен синдром и продължаващ отказ от прием на храна, течности и кислородотерапия.

В денонощен рапорт на 26/27.10.21 г. имало вписан запис на д-р Н.: „А.- болната е в съзнание, афебрилна, храни се малко, покривана с Diarostad поради разстройство, при по-ниска Sat подаван О₂ . От визитация с д-р Н., назначените лекарства са съобщени на у-л за закупуване“.

В денонощен рапорт на 28/29.10.21 г. имало вписан запис на д-р Н.: „А.- увредено общо състояние, без О₂ Sat пада, обдишвана периодично, болната отказва да се храни, трудно понася О₂, неспокойна, започнат фурантрил 2x1 и спиронолактон 2x2 табл.“.

В денонощен рапорт на 29/30.10.21 г. бил вписан запис на д-р Н.: „А.-

болна, която не се подчинява дори много да я молим за О₂, храна и повече вливания, Sat 88-86: 84 без О₂., не желае маската за апарата. RR 100/70, 95/60. Много малко се храни 2-3-5 лъжици не повече на ядене. Влети 2 бр. банки“.

На 29.10.2021 г. д-р Н. е назначил поставяне на НГС, извършено на следващия ден - 30.10.2021 г., когато е била включена и терапия с Допамин 4-6 мкг/кг т.т./мин. и 80 мг Депо- Медрол, поради данни за задълбочаваща се хипотония. Болната била поставена на кислородотерапия. В 21:40 ч. на 30.10.2021 г. болната е екзитирала.

Извършилият проверката държавен инспектор при ИАМН приел, че така отразените декурзуси в ИЗ са оскъдни, нечетливи и без информационна стойност, а от друга страна липсват контролни лабораторни и образни изследвания и апаратно мониториране на пациентката през времето на престоя ѝ в ЛЗ, от което не може да се направи точна оценка на състоянието □ в динамика. Съгласно „Интерактивен справочник за лечение на COVID-19“, публикуван на сайта на МЗ на 12.07.2021 г. и съдържащ лечебен алгоритъм- „Хоспитализираните пациенти трябва да получават поддържаща и кислородна терапия, като същевременно се проследяват редовно с помощта на лабораторни и образни изследвания, рентгенова снимка, СТ или ултразвуково изследване на гръдния кош“. Като не е назначил лабораторни и образни изследвания /рентгенова снимка, СТ или ултразвуково изследване/ на гръдния кош на А.К.Ц., д-р Я. Н., в качеството му на лекуващ лекар е извършил виновно и чрез бездействие нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 3 от Закона за здравето, съгласно която: „Като пациент всеки има право на: 3. достъпна и качествена здравна помощ“, в частта „качествена“, във връзка с чл. 81, ал. 2 от Закона за здравето, съгласно която: „Правото на достъпна медицинска помощ се осъществява при прилагане на следните принципи: 1. своевременност, достатъчност и качество на медицинската помощ, в частта „своевременност и достатъчност““, във връзка с чл. 79, ал. 1 от Закона за здравето, съгласно която: „Медицинската помощ в Република България се осъществява чрез прилагане на утвърдени от медицинската наука и практика методи и технологии“.

В акта е отразено, че нарушението е извършено на 30.10.2021 г. - последният ден, в който д-р Я. Н. е могъл да назначил лабораторни и образни изследвания преди болната да екзитира, както и че нарушението е установено

на 03.12.2021 г. - последният ден от извършване на проверката.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са направени писмени възражения, по констатациите в АУАН.

Въз основа на АУАН № А-32 от 01.03.2022 г., е издадено процесното Наказателно постановление № НП- 51/07.06.2022 г., на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор” /ИАМН/ - гр.София, с което на основание чл.229, ал.1 от Закона за здравето /ЗЗдр./ на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл.86, ал.1, т.3 във вр. с чл. 81, ал.2 във вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗдр.

Наказващият орган посочил, че не са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, тъй като съобразно легалното определение за маловажен случай на административно нарушение съгласно §1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН и вида на административното нарушение, което е от формалните и в състава му не се предвижда настъпване на вредни последици, трябвало да се обследват други обстоятелства, след преценката на които може да се достигне до извод за маловажност на случая. Според АНО от събраните доказателства не могат да бъдат установени такива, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност на извършеното нарушение.

Горната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетеля Р. С. Р., както и от приложените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства.

При така очертаната фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Настоящият съдебен състав намира, че процесното наказателно постановление е издадено в нарушение на чл. 57, ал.1, т.6 от ЗАНН, доколкото в същото не е посочена правна норма, регламентираща конкретно правило за поведение, нарушено от наказаното лице, което е от категорията на съществените процесуални нарушения, тъй като лишава лицето от възможността да разбере в какво точно се обвинява, за да може да упражни в пълен обем правото си на защита. Съгласно чл. 86, ал. 1, т. 3 от Закона за здравето всеки пациент има право на достъпна и качествена здравна помощ. Правото на достъпна медицинска помощ се осъществява при прилагане на

принципите, посочени в [чл. 81, ал. 2, т. 1-4 от ЗЗ](#), а именно 1. своевременност, достатъчност и качество на медицинската помощ; 2. равнопоставеност при оказване на медицинската помощ с приоритет за деца, бременни и майки на деца до 1 година; 3. сътрудничество, последователност и координираност на дейностите между лечебните заведения; 4. зачитане правата на пациента. Условието и редът за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ се определят с наредба на Министерския съвет. Посочените разпоредби са във връзка с нормата на [чл. 79 от Закона за здравето](#), съгласно която медицинската помощ в Република България се осъществява чрез прилагане на утвърдени от медицинската наука и практика методи и технологии. Съгласно [чл. 80 от Закона за здравето](#), качеството на медицинската помощ се основава на медицински стандарти, утвърдени по реда на [чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения](#), и Правилата за добра медицинска практика, приети и утвърдени по реда на чл. 5, т. 4 от Закона за съсловните организации на лекарите и лекарите по дентална медицина. Съгласно [чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ](#), дейността на лечебните заведения и на медицинските и другите специалисти, които работят в тях, се осъществява при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ и осигуряване защита на правата на пациента. Медицинските стандарти се утвърждават с наредби на министъра на здравеопазването. Анализът на така визираните норми, налага изводът, че разпоредбите на [чл. 81, ал. 2](#) и [чл. 86, ал. 1, т. 3 от Закона за здравето](#) не съдържат конкретни правила за поведение, нито определят кръга на задължените субекти, а единствено установяват принципите за осъществяване на медицинска помощ. Правните норми са декларативни и не съдържат конкретно правило за поведение. Сочените за нарушени норми имат бланкетен характер, което налага тяхната конкретизация посредством посочените в [чл. 80 от Закона за здравето](#) медицински стандарти и правила за добра медицинска практика. Санкционната норма на [чл. 229, ал. 1 от ЗЗдр.](#), на основание на която е наложено наказанието, е обща и предвижда санкция за "нарушаване разпоредбите на [този закон](#) или нормативните актове по прилагането му".

В конкретния случай, нито в акта, нито в наказателното постановление се съдържа конкретика относно утвърдените медицински стандарти, по които е следвало да се прецени качеството на оказаната медицинска помощ от страна на жалбоподателя. Не са посочени и относими разпоредби на

приложимите медицинските стандарти или на правилата за добра медицинска практика, които са нарушени, както и точно и ясно описание на конкретното задължение, което наказаното лице е следвало да изпълни.

Видно от разпита на свидетеля Р. С. Р., водените декурзуси в ИЗ са били нечетливи и без информационна стойност, а от друга страна са липсвали данни за извършени на пациентката лабораторни или образни изследвания, които да спомогнат за допълнително уточняване на прогресивното влошаване на състоянието ѝ. При това положение, имайки предвид препоръките на Министерството, свидетелят посочва, че е съставил акт за установяване на административно нарушение срещу жалбоподателя, като лицето, вписано в записите, имащо отношение и вземащо решения за провеждането на лечението, както и че в случая се касаело за цялостна организация на работата и дейността на жалбоподателя, именно поради тяхната важност. Така споделеното от свидетеля Р., че се е ръководел от препоръките на здравните власти, както и че в акта, респ. в наказателното постановление е цитиран „Интерактивен справочник за лечение на COVID-19“, публикуван на сайта на МЗ на 12.07.2021 г., съдържащ лечебен алгоритъм, не може да преодолее липсата на посочена правна норма, регламентираща конкретно правило за поведение, нарушено от наказаното лице.

Този пропуск представлява съществено процесуално нарушение, което ограничава правото на защита на наказаното лице да разбере за какво точно нарушение му е предявено административно обвинение. В тази насока съдът приема за основателни доводите на жалбоподателя, поради което обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено.

Водим от горното, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП- 51/07.06.2022 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ /ИАМН/ - гр.София, с което на основание чл.229, ал.1 от Закона за здравето /ЗЗдр./ на жалбоподателя Я. В. Н. с ЕГН – *****, с адрес /адрес/ е наложена глоба в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл.86, ал.1, т.3 във вр. с чл. 81, ал.2 във вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗдр.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____